

Hus paa Landet, der ikke tillige ejer anden fast Ejendom paa Landet med et Tilliggende af $\frac{1}{3}$ ha eller derover, ønsker at give Huset i Brug til anden Mand.“

De stillede Ændringsforslag samt de Paragraffer, hvortil de var stillet, sættes til Forhandling.

Ordføreren (Hækkerup): I Henhold til mine Udtalelser ved Lovforslagets anden Behandling i Gaar skal jeg anbefale Ændringsforslag Nr. 2 til Vedtagelse. Det samme vil jeg gøre med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 om en ny Paragraf. Maaske er det lidt tungt affattet, men Meningen er klar, og den udtrykker i alt Fald hele Udvalgets Opfattelse. Da man i 1919 behandlede den gældende Lov om Fæste- og Lejehusmænds Kaar, blev man enig om, at Loven skulde omfatte alle Leje- og Forpagtningshusmænd, uanset om deres Brug hørte under et Gods eller ej. Derved kom man imidlertid til at give de Husmænd, som er Ejere, en Undtagelsesstilling i Forhold til andre Landbrugere, idet de ikke kunde disponere over deres Ejendom med samme Frihed som større Landbrugere. Under disse Forhold har vi levet siden. Det er saaledes efter Loven, at hvis en Husmand med et Hus af en saadan Størrelse, at det falder ind under Loven, paa Grund af Alder, Sygdom eller af andre Aarsager midlertidigt ønsker at afstaa eller overdrage Brugen af sin Ejendom paa kortere Tid til en anden Mand, kan han ikke gøre det. Da vi nu behandlede et Lovforslag, der tilsigtede Ændringer i den gældende Lov, er der udefra sket Henvendelse til Udvalget om at faa dette Forhold rettet, og Ændringsforslag Nr. 3 om en ny Lovparagraf gaar da ud paa at ophæve denne Undtagelsesstilling, saaledes at en Husmand, der midlertidigt ønsker at afstaa sit Brug for en kortere Tid, kan gøre det i samme Udstrækning som andre Ejere af Landbrug. Jeg vil derfor paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Da Ændringsforslag Nr. 1 af Martin Hansen, Hækkerup og Kr. Pedersen, der blev stillet i Gaar, til Dels har samme Formaal som det senere stillede Ændringsforslag Nr. 3, men ikke er saa vidtgaende, er det altsaa overflødig, og jeg tager paa Forslagsstillernes Vegne Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1, af Martin Hansen, Hækkerup og Kr. Pedersen, er taget tilbage. Er der nogen,

der optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ulrich: Ændringsforslag Nr. 3, der fremtræder som stillet af Udvalget, har vi fra vor Side tiltraadt i Princippet. Men jeg har udtrykkeligt tilladt mig at gøre den højtærede Formand for Udvalget opmærksom paa, at vi ikke kan godkende det Dansk, der er skrevet i dette Ændringsforslag. Det har haft meget betydelige Fødselsveer, og den Form, hvori det foreligger, er noget af det sletteste Dansk, jeg længe har læst. Vor Mening med at tiltræde dette Ændringsforslag var, at Ændringsforslaget skulde lyde saaledes, at naar en Ejer af et Hus paa Landet ønsker at give Huset i Brug til anden Mand, kommer denne Lovs Bestemmelser samt Bestemmelserne om Brug af Huse paa Landet i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921, ikke til Anvendelse, saafremt Ejeren ikke er Ejer af andre Landbrugs-ejendomme med et Tilliggende af en halv ha eller derover. Det gør mig ondt, at det lille Underudvalg, der var nedsat, ikke var i Besiddelse af saa gode Evner til at skrive Dansk, at det kunde forme Ændringsforslaget saaledes, at det var forstaaeligt for almindelige Mennesker.

Ordføreren (Hækkerup): Denne Vending om „det sletteste Dansk, jeg nogen Sinde har læst“ forekommer det mig bestemt, at jeg har hørt før. Jeg tror ikke, det er originalt for det ærede Medlem Hr. Ulrich. I øvrigt skal jeg bemærke, at Hovedsagen for mig ved et Lovforslags Affattelse er ikke, om et Komma staar mere eller mindre nøjagtigt, men at Meningen er saa klart udtrykt, at der ikke er noget at tage fejl af, og i saa Henseende lider det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget, ikke af nogen Mangel.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 2 (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Derefter sættes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ulrich: Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, til Vedtagelse i dette høje Ting, afgiver et udmærket Bevis paa, at alt, hvad